

Istorior

BRITT-INGER NILSSON

I Jesundum va ä tre syskon så bodd ilag. Ålljop add vurti gamblär å tyllågar. Gambläst gambälkullo sulld go uppättär trappo å ta si jätt bad. Då o add kem upp duvd o gambäln-ta int kumå-jug umm o add ve å bada, älld umm o sulldä! O frägät systär säj, så kam fö tä sjå uka o va nybadadn älld intä. Då yngst gambällkullo add kemi alvvegs upi trappo, kund int o minnas uka o va upå veg upp, älld nid. Då galät dämm a bror dämmas, så sät ata tjöksbordä:

”A du red-å umm vir eum upå veg upp älld nid, å vet du umm gambälkullo a bada?” An bar skäkät upå skällan å mutträt fö si sjov – att värr änn son kund ä då full int bi! Bar int i bi läjk tyllån i o, tänkt an.

”Peppar, peppar ta i trä!” let ann ögt, å knackät duktit i bordä tre gångga. Sä såg an upp å galät:

”Kum in då, vet i! Stot int dan å knacka!”

Jänn gångg då Smittn va präst upå Soldn fräгат an minn pedagåg-rösti vänfö ä va so viktit tä vårå tyst i tjörtjon? Då va ä je kulla så sväret: ”Ä måst full vårå fö fok su få såvå ätt fris!”

Upå Gambälgardn e ä kaffeserveringg vänn sumår. Ä kumm fok av åll sårträr däjnt. Rut frå Bängsarvä ålld-å ållät i gräddär i jänn kupp då ä kam jänn pösån typ å tälät umm att an va proffessor i istoria.

”Nämän ujäjjändå! Alla tiders, ädd ä kunna passa tä ta je nu minn jänn gängg?” frågät Rut.

Utåni Kopen fanns ä bar två bänkär så såt jop. Sulld mann sittsja, vårt mann tvundjin tä sitt ata verodror. Dar såt ä två karrär frå vesäj säjd av gemensam-etsskojån. Dämm tykkt int just umm verodror ann dajän. Dämm såt å såg a vesätt ålld. Då kam Sunken å frästät tä dra upp stämnindji litä, släkså an brukär. Ä djikk int so bra. Sunken va litä finurlin, å frågät vänd dämm ädd önstja si fö nå umm dämm ädd vitå att odrän sulld få sumu sak, fast dubbält so mytji. Karrär funderät ländjä, sä let jändör:

”Jasso, då, dubbelt...ååå...ja, i so fall ädd i full vilja vurti blind upå jättdör oga då”

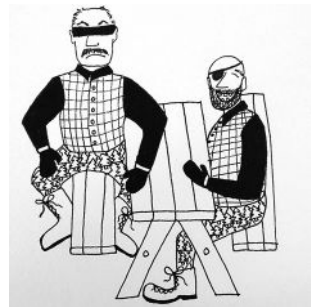
Tjalle å drändjänn frå Väjnes add jänn bil ilag, jänn Audi Quattro. Jänn gängg va ä rea nidå Strandn. Då fo dämm däjnt minn tre pöjkär i baksätä. Dämm vårt ståppadär i jänn poliskånträll upå Malungsväjån.

”Ä e föbudi tä åk fäm fok ini jänn Quattro!” let polisn frå Mora. ”Quattro, ä e italiensk å ä betydär fyra, så dä så!”

”Nej dra då rakt!” let Tjalle.”Mak-a di så vir fämm åk nidå sjå realisasjon! Sjänä jän i mäjnä paper vänd ä stor umm pasasjerär-antal”.

”Eta kann du fräst minn nånn ana, i si full att ir eir fäm karrär dan ini!”

Tjalle byrd-å bi förargadn. ”Få i språk minn stjäfån dänn minn

Teckning: Sara Halvarsson

jätt tag!” let an.

”Ä gor då int nå ä”, säjd morapolisn. ”An e upptäjn minn fyr fok i jänn Fiat Uno!”

Ä kam je kelingg nida Flinta Bo minn jänn bil sånt djikk so an sulldä. Ä va je rykti kalaspinggla, o add nå pumps å fintjoslan å si. Ärä va alldeläs väjt åv vätesuperåksid. O ställät si å idisslät upå je kvåda mäss Flinta Bo bestyrät under motoråjvän. Ä tog int mångg minuter förrän an röjtät si å let:

”Skit i förgasaren!”

O vändät upå kvådo å frägät:

”Hur ofta då?”

Ä sät nå bängsarvskarrär nidvi sjom å polymasät, mäss dämm låjtät si attär i jänn båt. Då kam ä jänn räjk kånsult å säjd-a dämm att dämm ädd bälla arbeta lite mer å tjän si mer pängg.

”Vänfö ä?” frägät karrär.

– Jomänn, då ädd dämm kunna starta nå företag å anställa fok.

”Vänfö ä?!”

– Då ädd dämm kunna tjän ändå mer pängg å bi miljonärer, dämm, o.

Jänn gångg til svärät karrär:

”Vänfö ä?”

– An så a pängg, an djär ur an vill an, å umm mann e räjk släkså i, då kann mann tjöp si vänd sãm-ällst. Mann kann tjöp si jänn båt å sitt nid vi sjom å ta ä lugnt då mann vill!

Karrär såg ländj upå kånsultn å sä såg dämm upå verodror, sä let dämm:

”Ja, männ, ä djärumm vir ju reda!”

Teckning: Sara Halvarsson

Britt-Inger Nilsson